

СТАСЕВСЬКА ОКСАНА АНАТОЛІВНА

кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри культурології Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

УКОЛОВА ВАЛЕРІЯ ОЛЕКСІВНА

студентка міжнародно-правового факультету 4 курсу Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

УДК 341.7

DOI 10.37772/2518-1718-2021-4(36)-4

КУЛЬТУРНА ДИПЛОМАТІЯ РЕСПУБЛІКИ КОРЕЯ

У статті проаналізована специфіка культурної дипломатії, як однієї із складових публічної дипломатії, на прикладі Республіки Корея. Автори досліджують особливості «Корейської хвилі» або «халлю» як надзвичайного феномена південнокорейської культури, що виявляється у бурхливому зростанні популярності корейського бренда. Надана характеристика основних етапів становлення та розвитку культурної дипломатії цієї країни. Авторами розглянуті головні проблеми розвитку української культурної дипломатії та можливості здобуття позитивних уроків щодо корейського досвіду.

Ключові слова: м'яка сила, публічна дипломатія, культурна дипломатія, корейський бренд, культурна політика, К-Pop, «серіальна» дипломатія.

Постановка проблеми. Актуальність проблеми зумовлена активним залученням культури до зовнішньополітичного дискурсу держав та міжнародних організацій, що активізує інтерес науковців до осмислення культурної дипломатії як надзвичайно вагомим, а іноді і єдиного інструменту для міжнародної взаємодії. Республіка Корея з 80-х рр. ХХ ст. пережила економічне та культурне піднесення, перетворилася на одну з нових індустріальних країн світу (що описується науковцями, як «чудо на річці Ханган» через стрімкі й короткострокові зміни), налагодила багатостороннє співробітництво зі світовою спільнотою: станом на 2018 р. має дипломатичні стосунки зі 190 країнами, 115 посольств, 46 консульств й 46 представництв, крім цього, у 31 країні світу діють 46 культурних центрів для просування корейської культури. Отже, сучасне південнокорейське суспільство та його культура абсолютно відкрите для зовнішніх взаємодій, активно розвиває свій потенціал у сфері публічної дипломатії. Втім, такі досягнення не свідчать про вичерпність досвіду щодо реалізації проектів публічної дипломатії на зразок країн Європи або США.

Метою статті є дослідження культурної дипломатії Республіки Корея як складової публічної дипломатії, характеристика її особливостей, а також потенційного впливу цього досвіду на українську культурну політику.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз наукових досліджень свідчить про поглиблений науковий інтерес до осмислення сутності, значення та особливостей культурної дипломатії в світовому та вітчизняному науковому дискурсі. Вагомими для нашого дослідження є праці таких науковців як Ф. Баргхорн, Дж. С. Най, Су Хуан Янг, В. Горбулін, С. А. Гуцал, Д. Дубов, Дж. Р. Джонсон, Е. У. Кім, М. М. Лебедева, Г. І. Луцишин, Л. С. Матлай, Ю. Лунь, А. С. Пригункова, М. В. Процюк, О. Розумна та інші.

Виклад основного матеріалу. На межі ХХ–ХХІ ст. світ зазнав кардинальних трансформацій глобального масштабу, що виявляється через: 1) ерозію Вестфальської системи; 2) розпад біполярної системи міждержавних відносин; 3) зміну політичних систем багатьох держав. На думку М. М. Лебедевої, унікальність сучасної політичної організації (точніше, реорганізації) світу полягає якраз в тому, що всі три процеси відбуваються одночасно, посилюючи один одного й утворюючи ефект синергії, або «ідеального шторму» [1, с. 125–133]. В епоху глобальних трансформацій, колізій та нестабільності, пріоритету вузькодержавних та вузьконаціональних інтересів, надзвичайно актуалізується діалог культур як дієва перешкода конфліктів глобального світу, зростає потенціал культурної дипломатії, яка має унікальний арсенал засобів формування позитивно-

го образу країни за кордоном, що використовується для просування її власних державних інтересів [2].

Сучасні постіндустріальні держави в умовах впровадження нових технологій та посилення глобалізаційних процесів переорієнтуються в міжнародній політиці з інструментарію примусу на інструментарії публічної дипломатії, яку розуміють як політику впливу однієї держави на суспільство іншої (інших) держави [3], причому вплив здійснюється саме в політичних цілях. Це стало спонукальним мотивом утворення специфічного політологічного терміну «м'яка сила» (soft power), який був введений у науковий обіг американським політологом Джозефом Наєм [4, 5]. Своє остаточне формування теорія «м'якої сили» отримала у його праці 2004 р. – «М'яка сила: засоби до успіху в світовій політиці», в якій визначено термін «м'яка сила» та поєднано його з поняттям «культурна дипломатія». Автор визначає «м'яку силу» як дії актора (в світовому масштабі – країни), які спрямовуються на досягнення бажаних результатів, на відміну від «жорсткої сили», не військовими та насильницькими методами, а шляхом використання привабливості культури своєї держави [6, с. 5]. У сучасній практиці міжнародних відносин термін «культурна дипломатія» часто використовується як синонім зовнішньої культурної політики держави. Отже, культурна дипломатія є одним із провідних та необхідних чинників діалогу на міжнародній арені. Дослідники її визначають як обмін ідеями, інформацією, цінностями, традиціями, віруваннями, як використання культури, мистецтва й освіти з метою захисту й просування на міжнародній арені національних інтересів [7, с. 381]. Водночас культурна дипломатія як складова публічної дипломатії є комплексом практичних дій, що мають стратегічні та тактичні цілі у сфері культурної взаємодії держав, міжнародних організацій та інших інститутів [8].

Своєрідно-унікальним прикладом ефективного використання культурної дипломатії постсучасності постає Республіка Корея (далі – РК), яка у зовнішньополітичному курсі все активніше використовує нову публічну дипломатію, «за допомогою якої країна пропагує за кордоном свої досягнення у політичній, фінансово-економічній, промислово-технологічній, сільськогосподарській, науковій та культурній сферах, тим самим підвищуючи національну репутацію та сприйняття держави у світі» [9]. Інструментарій просування soft power цієї країни включає не лише державні організації та програми, а й напівдержавні організації, Інтернет-ресурси, друковані видання, організації діаспори, а також Президентський комітет з національного брендінгу.

З середини 1990-х рр. почала стрімко розвиватися, так звана, «Корейська хвиля» або «халлю» – фе-

номен південнокорейської культури, що полягає у зростанні популярності корейського кінематографа, музики, мови, спорту, літератури та в цілому стилю життя. На державному рівні це поняття було вперше вживано президентом Кім Де Чжуном у вступній промові на конференції з розвитку туризму 2001 р. До сьогодні концепція «халлю» розглядається як один з економічних ресурсів, що сприяє підвищенню рівня привабливості РК та залученню великих потоків туристів.

З того часу корейський уряд доклав значних зусиль щодо підтримки культурної дипломатії, затвердивши в серпні 2017 р. Закон «Про публічну дипломатію», у якому було сформульовано й надано визначення публічної дипломатії як такої, що передбачає «дипломатичну діяльність, за допомогою якої держава збільшує розуміння Республіки Корея і довіру іноземних громадян до неї безпосередньо або спільно з місцевими органами влади за допомогою розповсюдження корейської культури, знань, політики та ін.» [10, с.117].

Дослідники південнокорейської культури виокремлюють такі етапи розвитку культурної дипломатії цієї країни: перший – середина 1990-х рр. – поява та обговорення феномена «халлю», стрімке поширення корейських серіалів – дорам (K-Dramas); другий – кінець 1990-х рр. – стрімкий розвиток K-Wave через популярність корейської попмузики (K-Pop); третій – з 2000-х рр. – популяризація корейської культури в усіх її проявах по всьому світу (K-Culture). Поняття K-Culture містить декілька складових: корейську їжу (K-Food), класичні театральні та музичні вистави (K-Classics), образотворче мистецтво (K-Arts), літературу й корейську мову (K-Literature and Language), спорт (K-Sports) [11].

Ключовими проектами реалізації культурної дипломатії РК є виставки в зарубіжних представництвах, які сприяють просуванню позитивного національного іміджу, надаючи відвідувачам можливість ознайомитися з цінностями та мистецькими традиціями народу. На особливу увагу заслуговує діяльність РК з експорту своєї культури – музики, серіалів, традиційної кухні, комп'ютерних ігор тощо. Дипломатичні відомства приділяють велику увагу цьому аспекту діяльності, що підтверджується організацією щорічного K-Pop фестивалю «K-Pop World Festival», який проводиться Міністерством закордонних справ спільно з Міністерством культури, спорту і туризму з 2011 р. Щорічні відбіркові тури фестивалю K-Pop World Festival проводять майже 100 посольств й консульств РК по всьому світу. В рамках двостороннього розвитку культурного співробітництва між країнами було створено Спільний комітет з культури і складено відповідну угоду [10, с. 117–118].

Демократизація країни з кінця 1980-х рр. сприяли реформуванню музичної індустрії РК: була скасована цензура, зняті деякі обмеження щодо розвитку попмузики, з'явилися перші корейські гурти, такі як Seo Taiji and Boys, які експериментували із західними музичними жанрами, також були створені сучасні найбільші розважальні корпорації: SM Entertainment, YG Entertainment і JYP Entertainment, що й до сьогодні плідно працюють із корейськими попзірками та розвивають власний бренд. Наслідком таких змін стало виникнення К-Поп – не просто сучасного та неповторного музичного жанру, а специфічної субкультури, що поєднує у собі різні стилі попмузики, реп, хіп-хоп, хореографію, акторську майстерність, а також використання оригінальних візуальних ефектів у відеокліпах та під час виступів.

Саме К-Поп став ключем до поширення корейської культури в усьому світі, важливим засобом політичного впливу на інші країни. У 2018 р. BBC Radio назвало К-Поп «секретною зброєю Кореї» щодо підвищення інтересу до корейської мови, техніки, моди, одягу, їжі, косметики, автомобілів тощо.

Уряд РК, проаналізувавши популярність своєї культури за кордоном, почав активно сприяти виробництву попмузики, серіалів, кінофільмів. Влада країни сформуvala чітку й виважену структуру підтримки своєї культури – міністерство культури підтримує внутрішню індустрію, а міністерство закордонних справ просуває її у світі. Наприклад, у посольствах влаштовують вечори корейського кіно, куди запрошують фахівців, щоб вони потім їх обговорювали у професійній спільноті. Також виділяються кошти науковцям, які досліджують корейську культуру (з 1994 р. одержувачами академічних стипендій стають фахівці-корезнавці з п'яти регіонів світу – Північної Америки, Європи, Росії, Азії та Океанії) [9, с.163].

Подією стало те, що у 2020 р. парламент РК ухвалив закон, який дозволяє зіркам місцевої К-поп відтермінувати призов до армії до 30-річного віку (закони країни передбачають обов'язкову службу в армії усіх чоловіків віком від 18 до 28 років). Право на відстрочку мали відомі спортсмени, актори й класичні музиканти, але відтепер правило поширюється й на попзірок, які досягли значного успіху в масовій культурі (її надають за рекомендацією Міністерства культури країни). Закон ухвалили після того, як з'ясувалося, що один з учасників популярного корейського К-поп гурту BTS (південнокорейський бойбанд, сформований компанією Big Hit Entertainment) Кім Сок Джин мав піти до армії на тлі рекордних успіхів колективу на світовій сцені [11].

21 липня 2021 р. Президент Південної Кореї Мун Чже Ін призначив мемберів BTS спецпосланцями Президента Республіки Корея для майбутнього по-

коління і культури. Призначення відбулося в межах публічної дипломатії країни, спрямованої на поліпшення іміджу Південної Кореї за кордоном у співпраці з цивільними фахівцями, які ведуть активну діяльність по всьому світу. У функції групи як «спеціального президентського посланника для майбутніх поколінь і культури» входить участь у великих міжнародних заходах, включаючи 75-у сесію Генеральної асамблеї ООН, на якій вони вже виступили 20 вересня. Вони також брали участь в різних заходах, зокрема, щодо питань охорони навколишнього середовища, подолання бідності та нерівності. Доречно вказати, що текст пісні BTS «Permission to dance» (вони виступали з нею під час перебування на 75-ій Генасамблеї ООН), яка закликає людей до співіснування і примирення, має багато спільного з наміром Південної Кореї вийти з коронавірусної кризи шляхом всесвітнього співробітництва.

Таким чином, можна стверджувати, що К-Поп є одним із ключових та важливих інструментів Республіки Кореї задля здійснення зовнішньополітичної діяльності і що зараз він є надзвичайно популярним та позитивно сприймається у всьому світі. Такі трансформації південнокорейської культури дали підстави зробити висновок в книзі Дж. Ная «Зростаюча м'яка сила Південної Кореї» (2019 р.): «У результаті Південна Корея почне проектувати зовнішню політику, котра дозволить їй грати більш вагомую роль у міжнародних інститутах і мережах, необхідних для глобального управління» [12].

Окрім музичної індустрії до культурної дипломатії, як частини публічної дипломатії, МЗС РК активно залучає й спортивну дипломатію. У 1988 та 2018 рр. країна отримала право на проведення у себе Олімпійських ігор, а у 2002 р. – Чемпіонат світу з футболу. Наразі МЗС РК також робить все можливе, щоб просувати тхеквондо, яке є одним із систематизованих та науково обґрунтованих бойових мистецтв світу, через що й має популярність у 205 країнах з більш ніж 80 мільйонами учнів: організуються виступи та навчальні поїздки майстрів за кордон, підтримання товарів для тхеквондо у співпраці з відповідними організаціями, торговими підприємствами та ін. [13].

Необхідно додати про поширення «народної дипломатії». Спеціальне товариство було створено в 2013 р. з ініціативи МЗС РК спільно з Корейським фондом. Проект існує в форматі онлайн-платформи для обміну інформацією та спілкування з аналогічними структурами, що особливо актуально в ситуації світової пандемії і відсутності можливості особистісних контактів, що ускладнює взаєморозуміння на рівні міждержавного діалогу [10, с. 117–118].

До проявів феномена халлю відноситься виникнення та популяризація південнокорейських телесе-

ріалів, які з початку 2000-х рр. невіддільною частиною сучасної південнокорейської культури, що тісно пов'язана з шоу-бізнесом, туристичною індустрією та видавничою справою. Це викликало значне поширення, так званої, «серіальної» дипломатії, яка базувалася на розумінні того, що кіномистецтво є ще однією можливістю віддзеркалення суспільного життя корейців, їх стилю буття, моди, смаків тощо. Керівництво країни дійшло висновку, що країна може заробляти на виробництві власних фільмів та серіалів. Міністерство культури створило бюро для підтримки національних кіновиробників, перейшло до інтенсивного розвитку кіномистецтва і з часом ця галузь перетворилася на потужний ресурс м'якої сили, культурної дипломатії. Так професор Британського Колумбійського університету Дон Бейкер зауважує, що «в посольствах влаштовують вечори корейського кіно, куди запрошують фахівців, аби потім про ці фільми говорили й далі. Також вони виділяють кошти університетам для викладачів, які досліджують корейську попкультуру» [14]. Варто відзначити, що південнокорейський фільм «Паразити» 2019 р. отримав Золоту пальмову гілку 72-го Канського кінофестивалю в травні 2019 р., став першим південнокорейським фільмом не англійською мовою, який отримав премію «Оскар» 2020 р. у категорії «Найкращий фільм».

На реалізацію проектів культурної дипломатії, за даними Міністерства економіки та фінансів РК, було виділено 696,1 мільярда вон (584,8 мільйона доларів США) в бюджеті на 2021 році, що на 42,7% більше, ніж в бюджеті минулого року. Оскільки після пандемії Covid-19 тенденція культури поширюється безконтактно, уряд планує просувати корейську культуру, будуючи онлайн-концертний зал. Представники Міністерства також заявили, що уряд Республіки Корея збирається витратити 29 мільярдів вон на проведення онлайн-концертів К-поп груп [10, с. 118].

Окремо варто відмітити вплив культурної дипломатії Республіки Корея на Україну, українську культурну дипломатію. Як зазначає А. Кучерська, «Зараз сучасна корейська культура в Україні – це однозначно тренд, який почався десь три роки тому. Якщо японське аніме – це більше закрита спільнота, то К-поп уже ні. Усі починають вчити корейську, аби розуміти, про що йдеться у фільмах та дорамах». За її словами, цільова аудиторія К-поп і корейських дорам в Україні – переважно підлітки 13-17 років, трохи менше – студенти. Саме вони «розкручують»

інтернет-пабліки і Telegram-канали про Корею, влаштовують мініфестивали корейської культури чи змагання на найкращий К-поп-танець. А часом навіть перекладають дорами українською. Є мами, які почали дивитися дорами разом зі своїми доньками-підлітками. Але загалом аудиторія значно молодша, ніж на Заході, куди мода на корейську культуру прийшла раніше [14].

За висновками українських дослідників культурної дипломатії в Україні лише розпочинає активно розвиватися (хоча вже докладено потужних зусиль для цього), але сьогодні стикається із серйозними проблемами [15-17]. Для українського суспільства безумовно важливо й корисно запозичувати корейський досвід, який надає приклад підтримки власної культури, своєї культурної унікальності у контексті глобалізації. На основі дослідженого матеріалу можна виявити такі нагальні проблеми української культурної дипломатії: – розробка стратегії культурної дипломатії та її всіляка підтримка на державному рівні; – усвідомлення кореляційної залежності успіху/неуспіху культурної дипломатії від економічного стану країни; – забезпечення привабливості України для власного населення; – не тільки активне вивчення, а й практичне застосування досвіду як європейських країн (Франції, Польщі, Чехії, Німеччини тощо), так і країн Сходу, зокрема Республіки Корея. Прикладом для українського суспільства може стати принципова орієнтація РК на модернізацію, помірне та розумне поєднання запозиченого із світових (зокрема – європейської) культур досвіду та свого національного культурного потенціалу, що дозволило перейти до власних креативних інновацій.

Висновки. Отже, у межах публічної дипломатії Республіки Корея дуже активно розвивається її культурна складова. Варто зауважити безумовну актуальність вивчення феномену «Корейської хвилі» як сукупності всіх складових масової культури корейців. «Корейська хвиля» є яскравим проявом глокалізації, коли тенденції сучасної глобальної культури поєднуються з новими практиками вираження культури національної. Культурна дипломатія Республіки Корея є прикладом для інших країн, оскільки являє собою складну взаємодію процесів модернізації та збереження традиційних цінностей, поєднання процесів уніфікації ціннісних орієнтацій світової культури й збереження власної національної специфіки та ідентичності, що дає великі можливості для подальшого культурного і економічного розвитку цієї країни.

ЛІТЕРАТУРА

1. Лебедева М. М. Система политической организации мира: «Идеальный шторм». *Вестник МГИМО*. 2016. № 2. С. 125–133. doi: <https://doi.org/10.24833/2071-8160-2016-2-47-134-144>.
2. Стасевська О. А., Маланчук І. І. Культурна дипломатія: симбіоз культурного та правового потенціалу. *Право та інновації*. 2021. № 1 (33). С. 89–95.

3. Snow N., Taylor Ph. M. (eds.). *Routledge Handbook of Public Diplomacy*. N.Y.: Routledge, 2009.
4. Най Дж. «Мягкая» сила и американско-европейские отношения. *Свободная мысль—XXI*. 2004. № 10. С. 7–36.
5. Лебедева М. М. «Мягкая сила»: понятие и подходы. *Вестник МГИМО*. 2017. № 3. С. 112–121. URL: <https://doi.org/10.24833/2071-8160-2017-3-54-212-223>.
6. Nye J. S. *The Paradox of American Power: Why the World's Only Superpower Can't Go It Alone*. Oxford University Press, 2002.
7. Ожеван М. А., Кучмій О.П. Культурна дипломатія. Українська дипломатична енциклопедія: у 2-х т. / редкол.: Л. В. Губерський (голова) та ін. Київ: Знання України, 2004. Т. 1. С. 380–381.
8. Гуцал С. А. Публічна дипломатія та стратегічні комунікації: визначення концептуальних основ. 2015. URL: http://journals.iir.kiev.ua/index.php/pol_n/article/viewFile/2769/2473.
9. Матлай Л. С. Нова публічна дипломатія у світовому сприйнятті образу держави (на прикладі Республіка Корея). *Вісник НТУУ «КПІ». Політологія. Соціологія. Право*. Вип. 3/4 (23/24). 2014. С. 162–165.
10. Прыгункова А. С. Публичная дипломатия Республики Корея. *Корееведение в России: направление и развитие*. Т. 2. № 3. 2021. С. 116–121. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/publichnaya-diplomatiya-respubliki-koreya/-viewer>.
11. Прищепа Я. У Південній Кореї поп-зіркам дозволили тимчасово відкладати службу в армії. URL: <https://susplne.media/85083-u-pivdennij-korei-popzirkam-dozvolili-timcasovo-vidkladati-sluzbu-v-armii/>.
12. Мацькович О. «Секретна зброя Південної Кореї»: k-pop як політичний інструмент. Аналітичний центр ADASTRA. 2021. URL: <https://adastra.org.ua/blog/sekretna-zbroya-pivdennoyi-koreyi-k-pop-yak-politichnij-instrument>.
13. Ким Е. У., Постникова Е. С. Роль культурной дипломатии в «мягкой силе». 2018. URL: https://www.ifes-ras.ru/publications/online/2347-2018-07-23-09-55-35#_edn7.
14. Охотник М., Павлюк О. Від К-pop до «Паразитів»: як світ накрила хвиля корейської культури. *Журнал «Hromadske»*. URL: <https://hromadske.ua/posts/vid-k-pop-do-parazitiv-yak-svit-nakrila-hvilya-korejskoyi-kulturi>.
15. Процюк М. В. Публічна і культурна дипломатія як засіб «м'якої сили» України: запозичені моделі, реальні кроки та стратегічні пріоритети. *Науковий вісник Дипломатичної академії України*. 2016. Вип. 23(2). С. 21–28.
16. Луцишин Г. Особливості розвитку культурної дипломатії в сучасних умовах / Г. Луцишин, А. Гончарук. *Humanitarian vision*. 2017. Т. 3. №. 1. С. 25–30. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/hv_2017_3_1_7.
17. Пересулько Т. Політика «тиші». Культурна дипломатія України повинна перетворитися на чинник національної безпеки. 2014. URL: <http://www.day.kiev.ua/uk/blog/politika/politika-tishi>.

REFERENCES

1. Lebedeva, M.M. (2016). Sistema politicheskoy organizatsii mira: «Idealnyy shtorm». *Vestnik MGIMO – Bulletin of MGIMO*, 2, 125–133. doi: <https://doi.org/10.24833/2071-8160-2016-2-47-134-144> [in Russian].
2. Stasevska, O.A., Malanchuk I.I. (2021). Kulturna dyplomatiia: symbioz kulturnoho ta pravovoho potentsialu. *Pravo ta innovatsii – Law and innovation*, 1 (33), 89–95 [in Ukrainian].
3. Snow N., Taylor, Ph.M. (Eds.). (2009). *Routledge Handbook of Public Diplomacy*. N.Y.: Routledge [in English].
4. Nay, Dzh (2004). «Myagkaya» sila i amerikano-evropeyskiye otnosheniya. *Svobodnaya mysl—XXI – Freedom of thought—XXI*, 10, 7–36 [in Russian].
5. Lebedeva, M.M. (2017). «Myagkaya sila»: ponyatiye i podkhody. *Vestnik MGIMO – Bulletin of MGIMO*, 3, 112–121. doi: <https://doi.org/10.24833/2071-8160-2017-3-54-212-223> [in Russian].
6. Nye, J.S. (2002). *The Paradox of American Power: Why the World's Only Superpower Can't Go It Alone*. Oxford University Press [in English].
7. Ozhevan, M.A., Kuchmii, O.P. (2004). Kulturna dyplomatiia. Ukrainska dyplomatychna ektsyklopediia: Vols. 1–2. L. V. Huberskyi et al (Ed.). Kyiv: Znannia Ukrainy. Vol. 1, 380–381 [in Ukrainian].
8. Hutsal, S.A. (2015). Publichna dyplomatiia ta stratehichni komunikatsii: vyznachennia kontseptualnykh osnov. URL: http://journals.iir.kiev.ua/index.php/pol_n/article/viewFile/2769/2473 [in Ukrainian].
9. Matlai, L.S. (2014). Nova publichna dyplomatiia u svitovomu spryiniatti obrazu derzhavy (na prykladi Respublika Koreia). *Visnyk NTUU «KPI» – Bulletin NTUU «KPI». Ser. Politolohiia. Sotsiolohiia. Pravo*, issue 3/4 (23/24), 162–165 [in Ukrainian].
10. Prygunkova, A.S. (2021). Publichnaya diplomatiya Respubliki Koreya. *Koreyevedeniye v Rossii: napravleniye i razvitiye – Koreanography in Russia: Direction and Development*, vol. 2, No. 3, 116–121. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/publichnaya-diplomatiya-respubliki-koreya/-viewer> [in Russian].

11. Pryshchepa, Ya. U Pivdennii Korei pop-zirkam dozvolily tymchasovo vidkladaty sluzhbu v armii. URL: <https://susplne.media/85083-u-pivdennij-korei-popzirkam-dozvolili-timchasovo-vidkladati-sluzhbu-v-armii/> [in Ukrainian].
12. Matskovych, O. (2021). «Sekretna zbroia Pivdennoi Korei»: k-pop yak politychnyi instrument. Analychnyi tsentr ADASTRA. URL: <https://adastra.org.ua/blog/sekretna-zbroya-pivdennoyi-koreyi-k-pop-yak-politichnij-instrument> [in Ukrainian].
13. Kim, E.U., Postnikova, E.S. (2018). Rol kulturnoy diplomatii v «myagkoy sile». URL: https://www.ifes-ras.ru/publications/online/2347-2018-07-23-09-55-35#_edn7 [in Russian].
14. Okhotnyk, M., Pavliuk, O. Vid K-pop do «Parazytiv»: yak svit nakryla khvylya koreiskoi kultury. *Zhurnal «Hromadske» – Magazine «Public»*. URL: <https://hromadske.ua/posts/vid-k-pop-do-parazytiv-yak-svit-nakryla-hvilya-korejskoyi-kulturi> [in Ukrainian].
15. Protsiuk, M.V. (2016). Publichna i kulturna dyplomatiiia yak zasib «miakoi syly» Ukrainy: zapozycheni modeli, realni kroky ta stratehichni priorytety. *Naukovyi visnyk Dyplomatychnoi akademii Ukrainy – Scientific Bulletin of the Diplomatic Academy of Ukraine, issue 23(2), 21–28* [in Ukrainian].
16. Lutsyshyn, H. (2017). Osoblyvosti rozvytku kulturnoi dyplomatii v suchasnykh umovakh / H. Lutsyshyn, A. Honcharuk. *Humanitarian vision, Vol. 3, No. 1, 25–30*. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/hv_2017_3_1_7 [in Ukrainian].
17. Peresunko, T. Polityka «tyshi» (2014). Kulturna dyplomatiiia Ukrainy povynna peretvorytysia na chynnyk natsionalnoi bezpeky. URL: <http://www.day.kiev.ua/uk/blog/politika/politika-tishi> [in Ukrainian].-

СТАСЕВСКАЯ ОКСАНА

кандидат философских наук, доцент, доцент кафедры культурологии
Национального юридического университета имени Ярослава Мудрого

УКОЛОВА ВАЛЕРИЯ

студентка 4 курса международно-правового факультета
Национального юридического университета имени Ярослава Мудрого

КУЛЬТУРНАЯ ДИПЛОМАТИЯ РЕСПУБЛИКИ КОРЕЯ

В статье проанализирована специфика культурной дипломатии, как одной из составляющих публичной дипломатии, на примере Республики Корея. Авторы исследуют «Корейскую волну» или «халлю» как чрезвычайный феномен южнокорейской культуры, проявляющийся в бурном росте популярности корейского бренда. Дана характеристика основных этапов становления и развития культурной дипломатии этой страны. Авторами рассмотрены главные проблемы развития украинской культурной дипломатии и возможности извлечения позитивных уроков относительно корейского опыта.

Ключевые слова: мягкая сила, публичная дипломатия, культурная дипломатия, корейский бренд, культурная политика, К-Поп, «сериальная» дипломатия.

STASEVSKA OKSANA

PhD, Associate Professor at the Department of Culturology Yaroslav Mudryi National Law University

UKOLOVA VALERIA

4-year student of the Faculty of International Law of the Yaroslav Mudryi National Law University

CULTURAL DIPLOMACY OF THE REPUBLIC OF KOREA

Problem setting. The relevance of the topic of scientific researches due to the active involvement of culture in the foreign policy discourse of states and international organizations, which enhances scientific interest in understanding cultural diplomacy as an extremely important instrument of international cooperation.

Target of research. Research of cultural diplomacy of the Republic of Korea as a component of public diplomacy, characteristics of its features, as well as the potential impact of this experience on Ukrainian cultural policy.

Analysis of resent researches and publications. Analysis of scientific research allows us to state the growing interest in the stated topic in scientific discourse, as evidenced by the work of such scientists as F. Barghorn, J. S. Nai, Su Huang Young, S. A. Gutsal, J. R. Johnson, E. W. Kim, M. M. Lebedeva, G. I. Lutsyshyn, L. S. Matlay, A. S. Prygunkova, M. V. Protsyuk and others.

Article's main body. A unique example of the effective use of cultural diplomacy is the Republic of Korea, which is increasingly using new public diplomacy in its foreign policy, through which the country promotes its achievements abroad in political, financial, economic, industrial, technological, agricultural, scientific and cultural spheres. and thus enhances the national reputation in the world. The «Korean wave» is a phenomenon of South Korean culture, which contributed to the rapid growth of the popularity of the Korean brand. The article characterizes the main stages of development of cultural diplomacy of the country and their specifics, reveals in more detail the essence, role and influence of K-pop on general political interaction with the world. The importance of the South Korean experience for the development of Ukrainian cultural diplomacy is especially noted. The authors call the following acute problems of Ukrainian cultural diplomacy: - development of a strategy for cultural diplomacy; - awareness of the relationship between the success / failure of cultural diplomacy and the economic condition of the country; - ensuring the attractiveness of Ukraine for its own people etc. An example for Ukraine is a moderate and reasonable combination of borrowed cultural experience and national cultural potential.

Conclusions and prospects for the development. The cultural component of the public diplomacy of the Republic of Korea is very actively developing. It is worth noting the relevance of studying the phenomenon of the «Korean wave» as a set of components of mass culture of the Korean people. The «Korean wave» is a clear manifestation of the processes of glocalization, reasonable and balanced unity of the processes of modernization and preservation of traditional values, which provides great opportunities for further cultural and economic development of this country.

Keywords: soft power, public diplomacy, cultural diplomacy, korean brand, cultural policy, K-Pop, «serial» diplomacy.

За ДСТУ 8302:2015 цю статтю слід цитувати:

Стасевська О. А., Уколова В. О. Культурна дипломатія Республіки Корея. *Право та інновації*. 2021. № 4 (36). С. 27–33.